

Zodraný dažďom

Richard Müller

Zodraný dažďom tvár od slnka čierna
lúpežný vavrín ten ksicht ako zberňa
Zabudol si mladosť ako kabát v šatni
zostali len sny a modré nebo nad ním

Vy ktorí ste sem zostúpili z pekiel
už v pôrodniciach smiech vás asi prešiel
mali ste len pekne zostať v lonách matiek
nevediac že život je len plač a nárek

Zodraný dažďom tvár od slnka čierna
lúpežný vavrín ten ksicht ako zberňa

Hon plaví sa po moriach plných liehu
bez matky v srdci nenávidi nehu
prekliaty až po smrť vzdáva sa v tom boji
kde je ta krajina kde žiť za to stojí

Zodraný dažďom tvár od slnka čierna
lúpežný vavrín ten ksicht ako zberňa

V pekle je doma na adrese starej
vraj tam smrdí bičujú ho stále
občas sníva o čistinke v háji hladný
kde nič nie je len to modré nebo nad ním

Zodraný dažďom tvár od slnka čierna
lúpežný vavrín ten ksicht ako zberňa
Zabudol si mladosť ako kabát v šatni
zostali len sny a modré nebo nad ním..